

Sygn. akt ***INs 24/18***

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Joanna Melnychuk

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Tylek

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z wniosku M. B. pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego K. (...)

przy uczestnictwie Komitetu Wyborczego Wyborców (...) K. i P. K.

o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym

postanawia:

1. oddalić wniosek
2. stwierdzić, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt INs 24/18

UZASADNIENIE

W dniu 15 października (...) r. M. B., pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego K. (...) wniosła o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym, jako uczestników postępowania wskazując Komitet Wyborczy Wyborców (...) K. oraz P. K., kandydata na wójta Gminy K.. Wnioskodawczyni wniosła o zakazanie uczestnikowi P. K. rozpowszechniania informacji o tym, iż rzekomo nie zgłaszał J. R. jako innego kandydata na wójta Gminy K. z ramienia (...) Na (...) oraz o nakazanie uczestnikowi P. K. sprostowanie nieprawdziwych informacji o rzekomym niezgłoszeniu przez niego innego kandydata na wójta gminy K., w formie ogłoszenia o treści: „P. K., kandydat na wójta Gminy K. z ramienia (...) oświadcza, że rozpowszechnione przez niego informacje o tym, iż nie zgłaszał Pana J. R. jako innego kandydata na wójta Gminy K. z ramienia (...) Na (...) są nieprawdziwe”, opublikowanego na portalu społecznościowym F. oraz w dodatku (...) Dziennika Polskiego.

W uzasadnieniu wniosku M. B. podniosła, że w czasie trwającej kampanii wyborczej P. K. – jeden z kandydatów na wójta Gminy K. – na portalu społecznościowym F. stwierdził, iż informację o ilości zgłoszonych kandydatów uzyskał w Urzędzie Gminy K. podczas zgłaszania swojej kandydatury. Powyższe stwierdzenie jest w ocenie wnioskodawczyni nieprawdzie, ponieważ P. K. w tym samym dniu zgłosił dwie kandydatury – swoją oraz J. R., dysponując w tym zakresie upoważnieniem od pełnomocnika wyborczego KWW (...). W dalszej części uzasadnienia wnioskodawczyni podniosła szereg wątpliwości co do dopuszczalności zgłoszenia tych kandydatów na wójta gminy przez osobę inną niż pełnomocnik wyborczy.

Do powyższego wniosku dołączono wydruk rozmowy P. K. na portalu społecznościowym F. oraz informację z Gminnej Komisji Wyborczej w K. odnośnie zgłoszeń kandydatów na urząd Wójta Gminy K..

W odpowiedzi na wniosek uczestnik P. K. podniósł, iż wniosek M. B. nie spełnia ustawowych przesłanek dla postępowania w trybie wyborczym ze względu na brak wskazania nieprawdziwych informacji mogących spełniać definicję ustawową agitacji wyborczej, a tym samym wniosek nie powinien być rozpatrywany w niniejszym trybie. Niezależnie od tego uczestnik wniósł o oddalenie wniosku oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uczestnik zauważył, że agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób, w tym w szczególności do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego. Tymczasem wnioskodawczyni nie wskazała na żadną wypowiedź spełniającą przesłanki określone w powyższej definicji. Uczestnik odniósł się również do twierdzeń wnioskodawczyni dotyczących kwestii dopuszczalności zgłaszania i rejestracji kandydatów, wskazując na rozróżnienie między pełnomocnikiem komitetu wyborczego a osobą upoważnioną przez tego pełnomocnika do dokonania pewnych czynności.

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego (...) K. B. K. przychyliła się do stanowiska P. K. zawartego w piśmie stanowiący odpowiedź na wniosek z dnia 17 października 2018 roku.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia był całkowicie bezsporny. Uczestnik P. K. nie kwestionował faktu, iż dokonał rejestracji kandydata J. R., okoliczność ta wynika również z informacji Gminnej Komisji Wyborczej w K., nadto pismo Komisji Wyborczej potwierdza, że P. K. dokonał zgłoszenia jako osoba upoważniona przez pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców (...).

Zgodnie z treścią art. 111 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (t. jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 754), jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz. U. poz. 24, z późn. zm.), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia: zakazu rozpowszechniania takich informacji; przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje; nakazania sprostowania takich informacji; nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste; nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone; nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Definicja pojęcia agitacji wyborczej znajduje się w art. 105 § 1 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którym agitacją wyborczą jest publiczne nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób, w tym w szczególności do głosowania na kandydata określonego komitetu wyborczego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym okazał się niezasadny, albowiem okoliczności opisane przez wnioskodawczynię nie wyczerpują znamion określonych w art. 111 § 1 w zw. z art. 105 § 1 Kodeksu wyborczego. Ze stanu faktycznego nie wynika, aby informacje wskazane przez M. B. jako rozpowszechniane przez P. K. na portalu społecznościowym F. są nieprawdziwe. Kwestionowaną przez wnioskodawczynię wypowiedzią było stwierdzenie uczestnika, że o ilości kandydatów na urząd Wójta Gminy K. dowiedział się podczas zgłaszania swojej kandydatury. Wnioskodawczyni uznała, że słowa te są nieprawdziwe, gdyż P. K. oprócz swojej osoby zgłosił również J. R.. Zdaniem Sądu informacja taka nie jest nieprawdziwa, może być jedynie oceniana jako niepełna, przy czym jej niepełność w kontekście całej wypowiedzi nie ma znaczenia przy weryfikacji, czy mogła ona wprowadzać wyborców w błąd. Ponadto uczestnik P. K. w żadnym momencie kampanii wyborczej nie ukrywał, że dokonał zgłoszenia również kandydatury J. R., gdyż okoliczność ta została przez niego przyznana w artykule prasowym zamieszczonym na łamach Dziennika Polskiego w dniu 2 października 2018 r. pt. „Wybory samorządowe (...). W K. W. R. kontra J. R.” autorstwa A. G., a w dodatku wynika ona również z informacji udzielonej przez Gminną Komisję Wyborczą w K..

Niezależnie od powyższych rozważań należy zauważyć, że kwestionowana przez wnioskodawczynię wypowiedź P. K. nie stanowi agitacji wyborczej. Z normy prawnej konstruowanej na podstawie art. 111 § 1 w zw. z art. 105 § 1 Kodeksu wyborczego wynika, że zakazane są formy agitacji wyborczej zawierające informacje nieprawdziwe. Hipotezą powyższej normy objęte są wyłącznie te wypowiedzi publiczne, które stanowią nakłanianie lub zachęcanie do głosowania w określony sposób. Kwestionowana przez wnioskodawczynię wypowiedź uczestnika na portalu społecznościowym F. dotyczyła zgłoszenia kandydatury na urząd wójta i nie sposób dopatrzeć się w niej elementów nakłaniania czy zachęcania do głosowania na któregokolwiek z kandydatów. Również pominięcie w wypowiedzi informacji, że uczestnik zgłosił oprócz siebie także innego kandydata nie może być uznane za agitację wyborczą. Braku wypowiedzi na dany temat nie można uznać za działanie o charakterze propagandowym czy perswazyjnym, w sposób świadomy wpływający na preferencje wyborcze odbiorców.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd oddalił wniosek o wydanie orzeczenia w trybie wyborczym, o kosztach postępowania orzekając na podstawie art. 520 k.p.c.